

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 1714207891
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1714207891.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Priellovej a JUDr. Lenky Praženkovej v exekučnej veci oprávneného: N. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, XXX XX M., zast. Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti povinnej: H. G.y, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. X, XXX XX W., zast. JUDr. Emília Korčeková, advokátka so sídlom Malacká 2/B, 902 01 Pezinok, o vymoženie 570,10 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 8Er/460/2014, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2018, č. k. 21CoE/369/2017-72, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) dovolaním napadnutým uznesením z 27. novembra 2018, č. k. 21CoE/369/2017-72, v prvom výroku odmietol odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 19. júna 2017, č. k. 8Er/460/2012-52 a v druhom výroku nepriznal oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že uznesením súdu prvej inštancie bolo prvým výrokom opravené poverenie č. 5107 071741 z 26.09.2014 v časti uvedenia dátumu začatia úročenia tak, že má správne znieť: „...úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 570,10 eur od 13.11.2006 do zaplatenia...“ a v časti uvedenia sídla exekútorského úradu, ktoré má správne znieť: „Blahova 13, 909 01 Skalica“ a druhým výrokom súd prvej inštancie rozhodol, že v ostatných častiach zostáva poverenie č. 5107 071741 zo dňa 26.09.2014 nezmenené a to s odkazom na ustanovenie § 9a ods. 1 zákona č.

233/1995 Z. z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo opravené poverenie č. 5107 071741 podala povinná odvolanie, ktoré odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) z dôvodu, že vydaním uznesenia súdu prvej inštancie nebola povinnejšie spôsobená žiadna ujma, ale bolo rozhodnuté v prospech povinnej, a to posunutím začiatku úročenia o tri roky neskôr. Rovnako ani oprava poverenia v časti opravy adresy exekútorského úradu nie je v neprospech povinnej.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania podaného povinnou podala povinná dovolanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu je podľa dovolateľky ústavne nekonformné, arbitrárne a nepresvedčivo odôvodnené. Exekučný titul na podklade ktorého sa vedie exekúcia nie je podľa povinnej po formálnej a ani materiálnej stránke vykonateľný, preto existuje dôvod na zastavenie exekúcie ex offio. V exekučnom titule bola povinná nesprávne označená ako H. G.. Exekučný súd bol povinný zastaviť neúčinne a nezákonne začatú exekúciu. Dovolaateľka dovolaciemu súdu navrhuje, aby zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie a zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie z 19. júna 2017, č. k. 8Er/460/2014-52.

5. Oprávnený sa k dovolaniu povinnej nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie povinnej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017“) nadobudlo dňa 01.04.2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 síce určilo pravidlo, že ak ust. § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.03.2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo.

10. V posudzovanej veci dovolaním povinnej bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané dňa 27.11.2018, teda bolo vydané už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017, ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie povinnej (podané dňa 11.10.2019) bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

11. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy.

Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018 a I. ÚS 281/2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018.

12. Vzhľadom na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 novelizovaného Exekučného poriadku, prípustnosť dovolania povinnej podaného proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku.

13. Dovolanie povinnej je z vyššie uvedených dôvodov potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Oprávnenému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd nepriznal z dôvodu, že v mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.